

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.825 van 29 april 2003
in de zaak A. 53.825/XII-1255.**

In zake : de STAD MECHELEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie A. Houtekier,
kantoor houdende te Mechelen,
Battelse Steenweg 95

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. Staelens,
kantoor houdende te Brugge,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift, op 30 september 1993 ter griffie van de Raad van State ontvangen, dat de stad Mechelen heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 29 juli 1993 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden tot vernietiging van het besluit van 7 juni 1993 van de gemeenteraad van Mechelen waarbij een vergoeding voor permanente wachtdiensten wordt toegekend aan de officieren van politie en brandweer;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur B. Thys;

Gelet op de beschikking van 14 april 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Anne Houtekier, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur B. Thys;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Mechelen op 24 oktober 1991 beslist aan de officieren van politie en brandweer onder voorwaarden een vergoeding voor permanente wachtdienst toe te kennen ten bedrage van 60.000 frank per jaar, met ingang van 1 januari 1991; dat de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt de gemeenteraadsbeslissing op 9 januari 1992 vernietigt omdat, bij gebreke aan de door het artikel 148 van de nieuwe gemeentewet vereiste en door de Koning vast te stellen algemene bepalingen, geen vergoeding voor permanente wachtdiensten van de officieren van politie en brandweer kan worden toegekend; dat de gemeenteraad op 7 juni 1993 opnieuw beslist aan de officieren van politie en brandweer met ingang van 1 januari 1991 een vergoeding voor permanente wachtdienst toe te kennen ten bedrage van 60.000 frank per jaar; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden op 29 juli 1993 ook het gemeenteraadsbesluit van 7 juni 1993 vernietigt;

Overwegende dat verwerende partij de onontvankelijkheid van de vordering inroept; dat zij uiteenzet dat verzoekster met haar beslissing van 7 juni 1993 de vernietigde beslissing van 24 oktober 1991 “gewoon retroactief [heeft] hernomen”, dat het louter retroactief bevestigen van een beslissing na de vernietiging ervan niet mogelijk is en dat, door zulks toch te doen, verzoekster “evidentelijk machtsoverschrijding [pleegt]”, want ingaat tegen de definitief geworden vernietigingsbeslissing van 9 januari 1992; dat verwerende partij voortgaat dat het werkelijke voorwerp van het beroep “dus eigenlijk de vernietigingsbeslissing

dd. 9 januari 1992” is en dat de beroepstermijn tegen die beslissing reeds lang verstreken is; dat zij ten slotte subsidiair stelt dat “niet anders [kan] worden vastgesteld dan dat huidig verzoek überhaupt ongegrond is, wegens het niet aanvechten van een motivering die de bestreden beslissing draagt”, zodat verzoekster minstens zonder belang is;

Overwegende dat het gemeenteraadsbesluit van 7 juni 1993 bezwaarlijk kan worden beschouwd als een loutere bevestiging van het gemeenteraadsbesluit van 24 oktober 1991; dat laatstgenoemd besluit op 9 januari 1992 vernietigd werd, zodanig dat het in rechte geacht moet worden niet te hebben bestaan; dat, zo het gemeentereglement van 7 juni 1993 in een identieke regeling voorziet als het gemeentereglement van 24 oktober 1991 vóór zijn vernietiging deed, het dit noodzakelijk doet door een nieuw, uit eigen kracht werkend en op eigen gezag steunend besluit;

Overwegende dat door dit nieuwe besluit van 7 juni 1993 te vernietigen, de bestreden ministeriële beslissing dan ook méér, en iets anders, doet dan de ministeriële vernietigingsbeslissing van 9 januari 1992; dat de ministeriële beslissing van 29 juli 1993 evenmin een zuiver bevestigende beslissing is als het gemeenteraadsbesluit dat zij vernietigt;

Overwegende dat de ministeriële beslissing van 29 juli 1993, zijnde onmiskenbaar de bestreden beslissing, verzoekster ter kennis is gebracht met een op 30 juli 1993 aangetekend verstuurd brief, die ten vroegste op 31 juli 1993 kan ontvangen zijn; dat het beroep op 29 september 1993 is ingesteld, hetzij de zestigste dag nadien; dat het dus tijdig is; dat de exceptie van laattijdigheid ongegrond is;

Overwegende dat de in ondergeschikte orde aangevoerde exceptie van gebrek aan belang er van uit gaat dat de bestreden vernietiging mee gemotiveerd wordt door het niet-eerbiedigen van de vernietigingsbeslissing van 9 januari 1992, tegen welke motivering verzoekster beweerdelijk niets inbrengt;

Overwegende dat de motivering van de aangevochten beslissing luidt als volgt :

“Overwegende dat krachtens artikel 148 van de nieuwe gemeentewet geen enkele toelage of vergoeding mag worden toegekend dan binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen;

Overwegende dat de Koning tot op heden de algemene bepalingen voor de vergoeding voor permanente wachtdiensten van de officieren van de politie en de brandweer niet heeft vastgesteld;

Overwegende dat de gemeenteraad van MECHELEN reeds op 24 oktober 1991 een dergelijk raadsbesluit genomen had dat door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt op 9 januari 1992 vernietigd werd; dat de gemeenteraad van MECHELEN door het goedkeuren van het raadsbesluit van 7 juni 1993 nogmaals de wet geschonden heeft”;

Overwegende dat in de aangehaalde tekst wezenlijk wordt bekritiseerd dat de gemeenteraad nog eens -zoals reeds eerder gebeurde- het artikel 148 van de nieuwe gemeentewet heeft geschonden; dat niets in de motivering verwijst naar specifiek een schending van het beginsel van het administratief toezicht doordat de stad zich niet naar het vernietigingsbesluit van 9 januari 1992 zou hebben gevoegd en gedragen;

Overwegende dat tenminste om die reden de exceptie verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met een aanvullend onderzoek.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig april 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.